

ת"פ 52871/02/19 - מדינת ישראל נגד אסף לוזון

בית משפט השלום בקריית גת

ת"פ 52871-02-19 מדינת ישראל נ' לוזון

תיק חיצוני: 79115/2019

לפני כב' סגנית הנשיא, השופטת נגה שמואלי מאייר

מדינת ישראל באמצעות עוה"ד רחלי שמיר-חג'ג' המאשימה

נ ג ד

אסף לוזון הנאשם

באמצעות ב"כ עוה"ד מאיר לחן

החלטה

האם יש להורות למאשימה (או למזכירות בית המשפט) להמציא את כל כתבי האישום שהוגשו בשנתיים האחרונות בתביעות לכיש, בעבירה של חבלה חמורה, לפי סעיף 108 לחוק סדר הדין הפלילי על מנת לאפשר להגנה לשקול ולבסס טענה של אכיפה בררנית חרף העובדה כי המאשימה העבירה להגנה זה מכבר את פירוט החבלות שנגרמו לנאשמים שהועמדו לדין על ידה בשנתיים האחרונות בעבירה זו - זו השאלה העומדת לפתחי.

א. רקע עובדתי וטיעוני הצדדים (עיקרי הדברים)

1. ביום 06.10.2019, הגיש בא כוח הנאשם בקשה למתן צו להמצאת מסמכים לפי סעיף 108 לחוק סדר הדין הפלילי (נוסח משולב) התשמ"ב - 1982 (להלן: "**החוק**"). בבקשתו, עתר הסנגור כי בית המשפט ייתן צו למאשימה להמציא את כל כתבי האישום שהוגשו בשנתיים האחרונות בתביעות לכיש בעבירה של חבלה חמורה, וזאת על מנת לקבל נתונים סטטיסטיים אודות העמדה לדין בעבירה זו כדי לשקול לבסס טענה של אכיפה בררנית החוסה תחת טענת הגנה מן הצדק לפי סעיף 149 (10) לחוק.
2. בהמשך צמצם הסנגור את בקשתו, וביקש להסתפק בקבלת רשימת מספרי הפל"א (מספרי תיקי המשטרה) של כל התיקים האמורים, תוך שציון כי ידלה מהם את המידע המבוקש על ידו ובכלל זה את מספרי הת"פ (מספרי תיקי בית המשפט) שלהם.
3. בהחלטתי מיום 04.02.2020, ובאיזון של דברים - בין התשתית הראייתית הראשונית (הדלה) שהציג הסנגור לביסוס בקשתו, מצד אחד, לבין העדר ההכבדה על המאשימה מקבלת בקשתו, מצד שני, הוריתי למאשימה להמציא לסנגור את רשימת מספרי הפל"א של כל כתבי האישום שהוגשו בשנתיים האחרונות על ידי יחידת תביעות לכיש (להלן: "**הרשימה**"), בגין עבירה של חבלה חמורה לפי סעיף 333 לחוק העונשין תשל"ז - 1977 (להלן: "**חוק העונשין**").
4. ביום 16.03.2020, הגיש הסנגור בקשה נוספת, בה ביקש מבית המשפט כי יורה למאשימה או למזכירות בית המשפט להמציא לו את עותקי כתבי האישום מרשימת תיקי הפל"א שהעבירה המאשימה לידיו ואת מספרי תיקי הת"פ של אותם התיקים (להלן: "**החומר המבוקש**"). את בקשתו נימק הסנגור בכך שרשימת תיקי המשטרה שהועברה לו על ידי המאשימה הינה הלכה למעשה חסרת כל ערך מבלי שיצורפו לה כתבי האישום גופם או מבלי שמספרי התיקים יוצלבו עם מספרי תיקי בית המשפט ואין בה כדי לסייע בעדו לבחון את התכונות של הטענה

לאכיפה בררנית.

5. בהחלטתי מיום 30.03.2020, הריתי למאשימה (בהמשך להצעתה) להמציא להגנה לצד כל אחד מתיקי הפל"א שברשימה, פירוט בדבר החבלה המתוארת בכתב האישום (כשהדברים ירשמו ככתבם וכלשונם כמופיע בכתבי האישום). בהמשך לכך העבירה המאשימה לסנגור בנוסף לרשימה, אף את תיאורי החבלות שנגרמו בכל תיק ותיק ברשימה.

6. בדיון שהתקיים ביום 19.05.2020, עתר הסנגור פעם נוספת כי בית המשפט יורה למאשימה להמציא לו את כתבי האישום ואת מספרי הת"פ של התיקים שברשימה, וזאת בנימוק חדש לפיו, הדבר יאפשר לו לבדוק מה עלה בגורל כל אחד מהתיקים. המאשימה התנגדה לבקשה תוך שצינה כי חשיפת כתבי האישום תפגע פגיעה חמורה בפרטיותם של הנאשמים השונים, מה גם שבקשתו של הסנגור לקבל את מספרי הת"פ של התיקים שברשימה על מנת לבדוק מה עלה בגורלם של אותם תיקים, אינו עולה בקנה אחד עם בקשתו המקורית לבדוק את מדיניות המאשימה בהעמדה לדין בעבירה של חבלה חמורה.

דין והכרעה

7. כאמור, בקשתו הראשונית של הסנגור הייתה כי המאשימה תעביר לידיו את כלל כתבי האישום שהוגשו בתביעות לכיש בשנתיים האחרונות בגין עבירה של חבלה חמורה לפי סעיף 333 לחוק העונשין, וזאת על מנת לבחון האפשרות להעלאת טענה של אכיפה בררנית. לשיטת הסנגור, לפי מהות השברים שנטען על ידי המאשימה שגרם הנאשם בכתב האישום שהוגש כנגדו, לא היה מקום כי תיוחס לו עבירה של חבלה חמורה אלא לכל היותר עבירה של חבלה של ממש לפי סעיף 380 לחוק העונשין (ראו לעניין זה, פרוטוקול הדיון מיום 31.12.2019).

8. למעשה, הסנגור מבקש להשוות בין סוג החבלות שנגרמו בכתבי האישום שהוגשו בשנתיים האחרונות במרחב לכיש, שבגינם הואשמו הנאשמים בעבירת החבלה חמורה, לבין המקרה שלפנינו, ולבחון באמצעות השוואה זו את מדיניות העמדה לדין של המאשימה בעבירה זו.

9. והנה, ובהמשך להחלטותי הקודמות, המאשימה העבירה לסנגור את רשימת מספרי הפל"א של כל כתבי האישום שהוגשו על ידה בשנתיים האחרונות בעבירת חבלה חמורה, ובהמשך אף את תיאור החבלות שנגרמו למתלוננים השונים באותם כתבי אישום, וכל זאת על מנת שהסנגור יוכל לקבל תמונת מצב מדויקת אודות אופיין של החבלות בגין הגישה המאשימה כתבי אישום בשנתיים האחרונות בעבירה של חבלה חמורה.

10. במצב דברים זה, ומשיש באמתחתו של הסנגור פירוט מלא אודות החבלות שבגין הועמדו לדין נאשמים בשנתיים האחרונות במרחב לכיש בעבירת החבלה חמורה (כשלצד כל אחד מתיקי הפל"א ברשימה פירוט המאשימה את תיאור הנזק והשברים שנגרמו למתלוננים השונים (כשהדברים נרשמו ככתבם וכלשונם כמופיע בכתבי האישום)) הרי שיש בידיו של הסנגור די והותר מידע על מנת להשוות נתונים אלו לנתוני התיק שלפני ולבדוק האם אכן יש בכך כדי לבסס טענה של אכיפה בררנית ביחס לחבלות שהנאשם הואשם בגרימתן. אשר על כן, נראה כי בקשת הסנגור לקבל את כלל עותקי כתבי האישום ברשימת תיקי הפל"א אינה נצרכת, וכלל לא ברור איזה מידע רלוונטי יוכל להפיק מהם הסנגור מעבר לזה שסיפקה לו זה מכבר המאשימה.

11. יתרה מכך, הנימוק החדש אותו העלה הסנגור לקבלת החומר המבוקש על מנת לבדוק מה עלה בגורלם של אותם תיקים והאם בסופו של יום תוקן סעיף האישום שיוחס שם לנאשמים השונים אינה עולה בקנה אחד עם בקשתו המקורית שהתמקדה (כאמור) בצורך לבחינת מדיניות העמדה לדין של המאשימה בעבירה של חבלה

חמורה.

12. לדידי, בפירוט שהעבירה המאשימה לידי הסנגור באשר לחבלות שנגרמו למתלוננים השונים ברשימת תיקי המשטרה, יש כדי להצביע על מדיניות העמדה לדין בה נוקטת המאשימה בעבירה של חבלה חמורה. נימוקו הנוסף של הסנגור להתחקות אחר הנעשה בתיקים אלו, ולבחון האם כתבי האישום שבהם תוקנו על ידי המאשימה בסופו של יום לעבירה חמורה פחות, הנה בבחינת 'הרחבת חזית', והפלגה למחוזות שאינם מבססים את בקשתו המקורית והיא בבחינת "מסע דיג".

13. ברוח הדברים האמורים יצוין, כי לא ברור כלל כיצד גורלם של התיקים השונים יכול לסייע להגנת הנאשם בשאלת האכיפה הבררנית מצד המאשימה כלפי הנאשם בעבירה זו. דומני כי העדר התועלת שתצמח מכך לנאשם ברורה מאליה שכן, אף אם יתברר כי במהלך הדרך תוקנו חלק מאותם כתבי אישום ו'רוככו' סעיפי האישום שיוחסו לנאשמים השונים, מסיבות כאלו ואחרות, הרי שברי כי הדבר יכול לנבוע ממגוון רחב של סיבות ושיקולים שאינם מוצאים בהכרח את ביטויים עלי כתב (כגון קשיים ראייתיים; נסיבות מיוחדות ויוצאות דופן; טענות הגנה שהתקבלו על ידי המאשימה; וכיוצא באלו).

14. יתרה מכך, וכזכור, בהחלטתי מיום 04.02.2020, התחבטתי רבות בשאלה האם הצגת מקרה אחד מצד ההגנה די בו כדי לבסס את אותו נטל ראשוני שעל ההגנה לעמוד בו, שכן ההגנה עמדה בנטל האמור בדוחק רב, עת נסמכה בבקשתה על תשתית דלה משהציגה בפני כתב אישום אחד הדומה בנסיבותיו למקרה שלפנינו, בו כתוצאה ממעשיו של הנאשם שם נגרמו למתלוננת שלושה שברים באצבעה וכתוצאה מכך הלה הואשם בגרימת חבלה של ממש ולא בחבלה חמורה כבענייננו (הגם כי בכתב האישום שנדון לפניי מיוחס לנאשם בנוסף לגרימת שבר באצבע המתלונן, גם גרימת שבר במחיצת אפו). עם זאת, סברתי כי באיזון שבין הפגיעה האפשרית בנאשם ככל שבקשתו תדחה והעובדה כי אין עסקינן בשקילת טענת האכיפה הבררנית לגופה, לבין העובדה כי אין בהיעתרות לבקשה כדי להכביד על המאשימה יתר על המידה בשים לב לפעולת המחשב הפשוטה הנדרשת הימנה בהמצאת מספרי תיקי המשטרה- הכף נוטה לעבר היעתרות לבקשה באותה הפעם.

15. במצב הדברים היום, עת מצד אחד, התשתית הדלה שהציג הסנגור לראשונה לקבלת בקשתו לא השתנתה ועת המאשימה סיפקה להגנה פירוט מדויק אודות כלל החבלות והנזקים שנגרמו למתלוננים השונים בתיקי המשטרה בשנתיים האחרונות בגינם הועמדו על ידה לדין נאשמים בעבירה של חבלה חמורה - הרי שיש בידיו של הסנגור את אותו מידע (נתונים סטטיסטיים) שביקש מלכתחילה לבחינת מדיניות העמדה לדין של המאשימה בעבירה זו. בנסיבות אלו, לא מצאתי כי יש מקום לדרוש מהמאשימה או ממזכירות בית המשפט לספק לסנגור את החומר הנוסף המבוקש על ידו. מה עוד, שהנימוק החדש שהעלה הסנגור לפיו החומר נדרש לו לצורך התחקות אחר גורלם של התיקים השונים (ובחינה למשל, האם בסופו של דבר תוקנו כתבי האישום) אין בו כדי לשנות ממסקנתי עת גורל התיקים השונים לא יצמיח לנאשם כל תועלת לצורך בחינת האפשרות להעלאת טענה של אכיפה בררנית מצד המאשימה כלפי הנאשם שלפני.

16. סוף דבר, הנני מורה על דחיית הבקשה.

17. המועד הקבוע למענה מפורט ולדין לפי סעיף 144 לחסד"פ ליום 13.09.2020 בשעה 11:00 יוותר על כנו.

ניתנה היום, ט"ו סיוון תש"פ, 07 יוני 2020, בהעדר
הצדדים.